

Γεια σου, Θεόφιλε!

του Yegor Puileaux

Να πω και γω με μια ιστορία ένα αντίο στον Θεόφιλο Βανδώρο, και εκ μέρους της παρέας μου που τον γνώρισε τέλη Αυγούστου του '18. Τότε μας την είχε βαρέσει, σαν φίλοι, να γυρίσουμε μια μικρού μήκους ταινία• μια οικονομιδιά τέλος πάντων, δράμα και βρισίδια. Σενάριο, διάλογοι, κάμερα, μοντάζ, ήχο θα τα κανονίζαμε οι ίδιοι και τους περισσότερους από τους ρόλους θα τους παίζαμε εμείς ή η ευρύτερη παρέα. Ένας από τους ρόλους που ψάχναμε ηθοποιό τότε ήταν ένας μπάρμπας μπλεγμένος, από τον οποίο θα αγόραζε ο ένας πρωταγωνιστής ένα γκάνι. Και εκεί που ψάχναμε, κάπως πέφτει στην αντίληψή μου ο Θεόφιλος, που είχα καταλάβει ότι είχε μπει τότε στην ΑΚ Αθήνας. Τσεκάρω το προφίλ του και τους λέω «μαλάκες, δείτε εδώ σκατόφατσα που βρήκα για τον ρόλο του μπάρμπα, αυτός έχει μπει στη συλλογικότητα που είμαι και εγώ, είναι πρώην ηθοποιός γνωστός, θα κάνω επαφή». Εμείς λόγω ηλικίας δεν είχαμε φάει το hype του Τμήματος Ηθών ούτε είχαμε μνήμη του Θεόφιλου σαν tv star. Εννοείται, επίσης, δεν είχαμε ιδέα ότι ο Θεόφιλος εκτός της τηλεοπτικής καριέρας ήταν παλιός της underground κουλτούρας των Εξαρχείων• αναρχία, αλητεία και τα συναφή. Εννοείται googlάραμε κλπ., είδαμε τα της show biz, ψηθήκαμε ακόμα πιο πολύ. Τέλος πάντων του στέλνω ένα μήνυμα στο messenger ψαρωμένο, που του εξηγούσα την ιδέα κλπ. και μου απαντάει αυτό:

«Καλό βράδυ Γιώργο! Με μεγάλη μου χαρά σου απαντάω ΝΑΙ! Και φυσικά θα επιθυμούσα να διαβάσω το σενάριο το ταχύτερο δυνατό?! Ευχαριστώ που με σκέφθηκες και να ξέρεις πως έτσι έχω ξεκινήσει όλες μου τις συνεργασίες ιδιαίτερα τα πρώτα χρόνια... Με φίλους είτε παλιούς ή και νέους που κατά κανόνα γίναμε φίλοι, σύντροφοι και συνένοχοι μέσα στον Λαβύρινθο της Υποκριτικής, του Κινηματογράφου ή του Θεάτρου... Μόλις τώρα που γύρισα σπίτι είδα την πρόσκληση σου και το μήνυμα οπότε να με συγχωρείς αν άργησα να απαντήσω! ANTE! Λοιπόν, Βίρα τις

Αγκυρες! Και πάμε για νέα Πειρατικά Πέλαγα, Περιπέτειες και Ονειρικά Ταξίδια!!! Το κινητό μου είναι:...»

Το διαβάζω, το δείχνω στους άλλους, βάζουμε τα γέλια από τη χαρά και λέμε «καλά ο τύπος πρέπει να είναι και αρκετά βαρεμένος». Και γίνεται το κονέ και ο θεόφιλος μας έφτιαξε μάλιστα και με κάτι που είχαμε κολλήσει να βρούμε, το βασικό γκάνι για την ταινία, το οποίο ήταν η ρέπλικα που χρησιμοποιούσε και για τις ανάγκες του Τμήματος Ηθών. Τα γυρίσματα για την ταινία διήρκεσαν μια εβδομάδα, ξεπατωθήκαμε κανονικά, και από την αρχή ο θεόφιλος ήταν εκεί μαζί μας, με το ορίτζιναλ εξαρχειώτικο καουμπόικο στάιλ και προσφέρθηκε να μας βοηθήσει με ότι θέλουμε και να μας δώσει συμβουλές, πραγματικά ποτέ με ύφος υπεράνω ή σαν ξερόλας. Μέχρι και ξημερώματα στο ΟΑΚΑ ήρθε μαζί για μια σκηνή. Ένιωσε την καύλα μας για αυτό που θέλαμε να κάνουμε και γούσταρε να μας βοηθήσει να την πραγματοποιήσουμε και να νιώσει κομμάτι της. Ο θεόφιλος ήταν μαζί μας σε κάθε σκηνή που έμπαινε μέσα το όπλο, είχε ένα δυνατό συναισθηματικό δέσιμο με αυτήν τη ρέπλικα και θα σκεφτότανε «καλά παιδιά αυτοί, αλλά μη γίνει καμιά μαλακία και το χάσουνε». Η μεγαλύτερη πλάκα ήταν πως το κουβάλαγε καβατζωμένο και τυλιγμένο στον πάτο ενός σάκου λες και ήταν αληθινό.

Συμφωνήσαμε μετά το τέλος των γυρισμάτων ότι θα πάμε όλοι μαζί για φαί πριν βγει η ταινία. Από τότε οι δικοί μου δεν τον ξαναείδαν, εγώ όμως τον πέτυχα κάμποσες φορές Nosotros ή σε πορείες, με τελευταία τον περασμένο Σεπτέμβριο στον Πειραιά για τον Φύσσα και κάθε φορά τους έστελνα μήνυμα, «μαλάκες σήμερα είδα και θεόφιλο». «Τι ωραίος τύπος, ρε μαλάκα, ευγενέστατος, ξηγήθηκε ο θρύλος» ήταν οι απαντήσεις. Εμάς από εκείνη την εβδομάδα των γυρισμάτων έτσι μας έχει μείνει στη μνήμη ο θεόφιλος: ένας ευγενικός, καλλιεργημένος, ρομαντικός, ξηγημένος τύπος, που είχε φάει και αυτός τις ταλαίπες του στη ζωή. Το βαρεμένος first impression το κρατήσαμε, αλλά με την καλή έννοια. Το ταινιάκι αυτό δεν θα βγει ποτέ μάλλον, για τεχνικούς λόγους και επειδή χάθηκε το moment, αλλά όταν είπα

στα παιδιά ότι ο θεόφιλος την έκανε, συμφωνήσαμε όλοι σαν αντίο από μας να βγάλουμε τη σκηνή που παίζει και μόνο, που τυχαίνει να είναι και η πρώτη σκηνή. Άρα κατά κάποιο τρόπο πάλι έβαλε το χέρι του για τη φάση μας.

Γαμώ τις καραντίνες και τις πανδημίες! Γεια σου θεόφιλε!

